

Köszönet a jó munkáért

A Hazafias Népfront szegedi bizottságának levele

KEDVES HONFITÁRSAK!

Bizonyára valamennyien jóleső módon emlékeznek vissza november 28-ára, amikor tanácstagokat választott az ország népe. Szép, ragyogó napsütéssel bevilágított vasárnap volt ez, mintha a természet is együttérzett volna az ünnepi hangulattal. Már kora reggel megmozdultak üzemeink dolgozói, a föld népe, értelmiségiek, kisiparosok, háziasszonyok lelkes serege, hogy a fellobogózt szavazóhelyiségekben hitet tegyenek a júniusi út politikájá mellett, hogy leadják szavazatukat a Hazafias Népfront jelöltjeire, azokra a jelöltekre, akik az előzőleg városszerzte megtartott sok-sok gyűlés eredményeikkel kerültek a listára, hogy a szavazók a választás napján majd újból megvizsgálják, vajjon alkalmasak-e a rájuk váró nem kis feladatok elvégzésére. A hazaszeretet, a nemzeti egység nagy napja volt ez a napfényes vasárnap, melynek lobogó tüzeit nem utolsósorban az előző napokban végzett lelkiismeretes, sokoldalú felvilágosító munka lobbantotta fel.

Kedves kötelességet teljesíték, amikor a Hazafias Népfront szegedi bizottsága nevében köszönetet mondok mindazoknak, akik fáradságot nem ismerve dolgoztak, lelkesítettek, buzdították a választások sikere érdekében, s a nép erejébe vetett hitükkel és bizalmukkal elősegítették a választások sikerét, más szóval azt, hogy Szeged népe a választások óta még jobban, még világosabban és öntudatosabban lássa a párt és kormány programját, a júniusi útnak helyességét és korszerűségét. A választási győzelem nem kis mértékben a népnevelők komoly, áldozatkész munkájának eredménye. Párttagok és pártönkivültek, öregek és fiatalok, férfiak és nők lelkes serege járult hozzá a választások sikeréhez, ahhoz, hogy mindenki tudja, hogy a szocializmus építő magyar nép boldog életére, az életszínvonal emelésére, a mezőgazdaság fejlesztésére, a közszükségleti cikkek gyártására s nem utolsósorban a városok, a megyék jobb, a dolgozó néppel összeforrt közgazdálkodására szava. A választások előkészítése is nemzeti egység jegyében folyt le, kommunisták és pártönkivültek kerültek a közös célokért végzett közös munkában közelebb egymáshoz. És hogy ez lehetségessé vált, köszönet illeti városunk tömegszervezeteinek vezetőségét és tagjait, akik boldogan vállalkoztak a szép, a megtisztelő feladatra. Különös örömről szolgált, hogy hazánk jövőjének reménye, az ifjúság is komolyan részt vett a választások előkészítésében, ünnepi hangulatban való lebonyolításában.

Üttörők, DISZ-fiatalok lelkesítettek, segítettek, s elsősorban ők tájékoztatták az új választókat, a legfiatalabbak seregét is. A hatalmas tömegek mozgató választás előkészítése, technikai lebonyolítása, s maguk a szavazatszedő bizottságok is sok áldozatkész honfitársat foglalkoztattak. Az ő komoly munkájuk nagyban hozzájárult, hogy a választások zökkenő nélkül, ünnepi hangulatban folytak le. Köszönet illetse őket, s velük mindenkit, aki hozzájárult a megbonthatatlan egységben tömörült hazafias szegedi népi választási sikeréhez, s ezzel hazánk további eredményes építéséhez.

Szeged, 1954. december 4.

A Hazafias Népfront Szeged Városi Bizottsága nevében honfitársi üdvözléssel
BARÓTI DEZSÓ,
egyetemi tanár,
a Bölcsészettudományi Kar dékánja

Újévtől kezdve hetenkénti jelennek meg és előfizetésben is kaphatók lesznek az Olcsó Könyvtár kötetei

Ez év februárjától kéthetenként jelentek meg az Olcsó Könyvtár sorozat kötetei. A sorozatban, mint ismeretes, a magyar és a világirodalom legjelesebb, legnépszerűbb alkotásai kerültek kiadásra. Az olvasóközönség köréből érkező kéréseknek eleget téve 1955. januárjától kezdődően hetenként jelennek meg a népszerűvé vált sorozat új kötetei. Az Állami Könyvterjesztő Vállalat pedig lehetővé teszi, hogy az olvasók előfizetés formájában, folyamatosan és mindenütt hozzájuthassanak az Olcsó Könyvtár minden számához.

1955 első negyedére az Állami Könyvterjesztő Vállalat előfizetést hirdet. Ebben a negyedévben az Olcsó Könyvtár sorozatban a kö-

vetvező művek jelennek meg: Kaffka Margit: Színek és évek; Móricz Zsigmond: Uri muri; Gorkij: A mester; Nagy Lajos: A tanítvány; Leacock: Humoreszkék; Jókai Mór: Szegény gazdagok (két kötetben); Mikszáth Kálmán: Új Zrínyisz; Howard Fast: A utolsó határ; Tersányszky J. Jenő: Legenda a nyúl-paprikáról; Verpe: Dél csillaga; A. Tolstoj: Ibikus; Bocaccio: Novellák. Előfizetéseket valamennyi állami könyvesbolt már most elfogad. Az előfizetés díja az első negyedévben megjelenő 13 kötetre 43 forint. Az előfizető kívánsága szerint a kötetek a könyvesboltban vehetők át, vagy postán kézbesítik ki lakásukra.

BUDAPEST — STOCKHOLM — BUDAPEST

Tízperces beszélgetés Szőkefalvi Nagy Béla kétszeres Kossuth-díjas professzorral

Vége az órának. Kipirult arcú leányok és fiúk özönlnek ki a szegedi Tudományegyetem természet-tudományi karának egyik előadóteremből. Pár pillanattal mulva kilép a teremből az előadó is: Szőkefalvi Nagy Béla professzor, kétszeres Kossuth-díjas matematikus. Mosolyogva válaszol az őt körülvevő hallgatók kérdéseire. Miközben szobába felé indul, megkérjük, mondjon egy pár szót a Béke-Világtanács legutóbbi, stockholmi üléséről, ahol mint a magyar küldöttség egyik tagja vett részt. Megkérjük továbbá arra is, beszéljen Stockholmról, ottani élményeiről, és arról, hogyan utaztak el és tértek vissza Magyarországra.

— Nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy tagja vagyok a svéd fővárosba induló magyar küldöttségnek — mondotta Szőkefalvi Nagy Béla előjárójában. — Ebben is tudományos munkám megbecsülését láttam. November 15-én este indultunk el vonattal Budapestre, és Prága, majd Berlin volt első napi utazásunk két legjelentősebb állomása. 17-én délelőtt továbbutaztunk a Balti-tenger partja mellett elterülő Rügen szigetére. Erről a Német Demokratikus Köztársasághoz tartozó szigetről, pontosabban Sassinitz nevű kikötőjéből folytatott tovább utunkat Svédországba. A hatalmas hajó vonatostól átvitt bennünket a Keleti-tengeren és egész délután tartó hajókázás után érkezünk meg a svédországi Trelborgba, ahonnan azonnal továbbutaztunk és 18-án reggel 8 órakor érkezünk meg Stockholmba, Svédország fővárosába.

A Béke-Világtanács ülése folytatja Szőkefalvi professzor — ezen a napon kezdődött meg a svéd fővárosban, a Skansen Hallban, amely egy jölfelszerelt variété-heyziség. A felszólalók orosz, angol, francia, német, kínai és egy más nyelven mondták el beszédeiket. Az ülés résztvevői

a Szabad Nép is közölte annakidején. Amikor arra kértük, hogy mondjon egy-két szót beszédéről is és arról, hogyan fogadták azt az értekezlet résztvevői, szerényen annyit mondott csupán, hogy lényegében arról beszélt: a nemzetközi tudományos kapcsolatok megerősítésével nagy szolgáltatásokat tehetünk a béke ügyének. Valóban, ez volt Szőkefalvi Nagy professzor beszédének mottója, hadd mondjuk el azonban helyette mi, hogy felszólalásáról a tanácskozás hátralévő napjaiban is sokat beszéltek az ülészak résztvevői, akik egyöntetűen a stockholmi értekezlet egyik legérdekesebb felszólalásának könyvelték el a magyar professzor beszédét. Különösen nagy figyelmet keltett Szőkefalvi Nagy Béla felszólalásának a Jugoszláviával való viszonyunkkal foglalkozó része. Azt a bejelentését pedig, hogy a Magyar Tudományos Akadémia a Francia Tudományos Akadémiával közösen ad ki egy matematikai szakkönyvet, úgy fogadták, mint a nemzetközi tudományos együttműködés jelentős eredményét.

— Szép-e Stockholm? — tesszük fel a következő kérdést.

— Nagyon szép — válaszol Szőkefalvi Nagy Béla professzor. — Maga a város öt nagy szigetre épült és váltakozó szélességű csatornák szelik keresztül-kasul. Számtalan híd köti össze a csatornák partjait, a forgalom pedig elképesztően nagy. Skansen szigete, ahol a Béke-Világtanács ülését tartotta, nagyon hasonlít a

budapesti Margit-szigetre.

csak valamivel nagyobb, de éppen olyan forgalmas.

Szőkefalvi Nagy Béla a továbbiakban arról beszélt, hogy a stockholmi tanácskozásokon a svéd főváros lakossága nem vett részt. A karzatok üresek voltak, és az értekezlet színhelyére csak belépővel lehetett bejutni, azonban, ha valaki kért illyet, minden további nélkül kapott is. Ez az érdeklenség azért volt, mert a svéd lapok igyekeztek agyonhallgatni a tanácskozásokat. Alig írtaq valamit róla, pedig az év egyik, világviszonylatban is nagyjelentőségű eseményéről volt szó.

Svédországi tartózkodásomat felhasználtam arra is — mondotta Szőkefalvi Nagy Béla professzor —,

a jól megszervezett fordítói szöveget

eredményeként anyanyelvünkön hallgathatták az elhangzott felszólalásokat. Az ülészakon több napirendi pont szerepelt és ha valaki fel akart szólalni, akkor előzetesen fel kellett iratkoznia a kérdéses napirendi ponthoz. Egy-egy ilyen napirendi pontot referátum vezetett be és a szónokok csak ezután kezdhettek meg beszámolóik elmondását a feliratkozás sorrendjében. Legtöbbször saját nemzeti problémáikról beszéltek, sokan azonban reagáltak az előtűk felszólalóktól küldötték által elmondottakra is.

Egy közbevetett kérdésre Szőkefalvi Nagy professzor elmondja, hogy felszólalására a Béke-Világtanács november 21-i ülésén került sor. Francia nyelven mondotta el beszédét, amelynek rövid kivonatát

hogy erősítem és kiszélesítem a hazánk és Svédország közötti tudományos kapcsolatokat. Két előadást tartottam: az egyiket az uppsalai, a másikat pedig a stockholmi egyetemen. Alkalmam volt több svéd tudóssal személyesen is megismerkedni, akikkel eddig csak levelezékes kapcsolatokat tartottunk fenn. Jóleső érzés volt, hogy elutazásunkat megelőző este a magyar követség küldöttségünk tiszteletére rendezett fogadásán

több svéd tudós is megjelent.

közöttük Harald Cramér, a világhírű svéd matematikus és statisztikus is.

Stockholmból visszafelé már sokkal rövidebb ideig tartott az út — mondotta Szőkefalvi Nagy Béla. — A cseh-szlovák légiforgalmi társaság egyik nagy utasszállító gépe hozta haza bennünket. Ez a járat egybenként kétnaponként indul Stockholmból és Szojia a végállomása. November 25-én, délelőtt 10 órakor szállt fel gépünk a stockholmi repülőtérrel. Kopenhagen—Berlin—Prága volt az első napi útirány. Az éjszakát Prágában töltöttük, majd másnap reggel ugyanazzal a repülőgéppel utaztunk Budapestre.

Befejezésül megkérdézzük Szőkefalvi Nagy Béla professzortól, mik a legközelebbi tervei és teendői.

Rövidesen Romániába utazom — mondotta a professzor — ahol körülbelül három hetet töltök és ez alatt több előadást fogok tartani. Svédországba egy hónapra szóló meghívást kaptam, azonban nagyfokú elfoglaltságom miatt nem valószínű, hogy belátható időn belül eleget tehetek a meghívásnak — fejezte be nyilatkozatát Szőkefalvi Nagy Béla professzor.

Amikor elbúcsúztunk, szerencsés utat kívánunk a híres szegedi tudósnak, aki tudományos munkásságával oly sok elismerést szerzett bel- és külföldön egyaránt. Asztalán ott látjuk a közös, magyar-francia kiadásban megjelent matematikai mű egyik példányát. Ezt a munkát, amelyet Szőkefalvi Nagy Béla professor Riesz Frigyesel, a világhírű Kossuth-díjas matematikussal együtt készített el, azóta orosz nyelvre is lefordították és az egész világon hirdeti a szegedi és a magyar tudományos élet fejlettségét, nagyszerű eredményeit.

Petrovics István

Levelék a szerkesztőséghez

PAPDI GYULA röszekei levelezőnk a községi szavazásról írt levelében, amelyben azt is megemléjtette, hogy a község első a szegedi járásban a beadás teljesítésében. Ezenkívül tolmácsolta a röszekei

kérését, hogy szeretnék, ha az esti órákban is menne vonat Röszeke. FÜREDI FERENC több levelét írt szerkesztőségünknek, s többek között megemléjtette, hogy a Közkórház röntgenosztályának folyosóján az ott várakozó betegek sokszor eldobálják a cigarettamaradványokat és a gyufaszálakat. Javasolja, hogy hamutartót helyezzenek el ezen a részen. A Faragó utcai orvosi rendelőről írva megemléjt, hogy a váróhelyiség ajtaját nem lehet becsukni. Kéri annak megjavítását. LIGETI JENŐ a kenyér minősége ellen panaszodik levelében. KOVÁCS MIHÁLY levelezőnk örömmel üdvözlí soraiában az új Fodor-telep megnyitását, amely a Fodor-telepi lakosság kívánságának teljesítését jelenti.

Egy másik bejegyzés: „A Petőfi-kulturnépzés kérnek a dolgozók maguk és a gyermekek számára egy filmszínházat”. A szöveg alatt mindjárt a válasz is: „A kérelem teljesítése ügyében az intézkedést megtettük. Halmainé”.

— Mondtam a népművelési osztályon azt is, hogy az alsóvárosiak szeretnék, ha a kultúrterthonban nagyobb élet lenne és egy-egy előadás vagy rendezvény plakátjait ne csak a kultúrház elé függeszték ki, hanem tegyenek egyet a pékséghez, meg a népbolt-hoz, meg többfelé Alsóvároson, akkor jobban tudják a lakosok, hogy mi mikor lesz és jobban is mennek majd.

Búcsúzás közben, a kis-kert ajtóban megjegyezte Pappi Ferencé:

— Nem csak most dolgozom. A négy év alatt végig mindent megteszek. De tessék már mondani, cikk lesz ebből a beszélgetésből? — Igen, az.

— Hát — mondta szerényen — de nagyon kicsi cikk legyen.

Ezt a kérését nem tudtuk teljesíteni. Így is csak röviden mondtuk el, hogyan kezd munkához, kis fizetést a kezében Pappi Ferencé. Például szolgálhat Szeged többszáz tanárustáborának. Kívánunk Pappinének türelmet, erőt, egészségét és sok sikert munkájához.

Markovits Tibor

Pappi Ferencné füzete

— Jöjjön el Pappi Ferenc tanácstagjelölő gyűlésre, itt lesz a Sárkány utca és a Közép utca sarkán az MNDSZ-ben hat órakor.

— Jó elmegyek — felelte álmosan Pappi Ferenc. Ejszaka-kas volt a Paprika-feldolgozóban, délelőtt főzött, most aludt volna egy kicsit, de hát, ha hívják, csak elmegy, az ő érdeke is, hogy kit jelölnek itt Alsóváros tanácsagnak.

Felöltözött és elment, amikor a gyűlésen arról volt szó, ki legyen a jelölt, egy asszony felállt, — ismerete, itt született Alsóvárosban, idevalósi — és őt, Pappi Ferencé javasolta a 132-es városi választókerület tanácsagjelöltjének. Érezte, hogy az arcába fut a vér. Nagyon elcsodálkozott, amikor egymásután felálltak az emberek és dícsérték a gyárban végzett jó munkájáért. Aztán mindjárt mondták is, mit kellene tenni a kerületben. Nem nagy dolgok, de szükségesek, — útravalót adtak neki.

Azóta napok, hetek teltek el. Az elmúlt vasárnap a kerület lakói rászavaztak, megválasztották városi tanácsagnak. S amikor a tanácsgházán a népművelési, a kereskedelmi osztályon, vagy a panaszírodán érdeklődünk, jár-lak-e már itt új tanácslagok valamilyen ügyes-bajos dolgot intézni, mindjárt mondták, hogyne volt itt egy olyan bekötött fejű asszony is Alsóvárosról, kis füzei volt

a kezében, és több dolgot mondott, kért az alsóvárosi dolgozók nevében.

— Ki volt ez az asszony? — Pappi Ferencé, a Várdi utca 23 szám alatt lakik.

Az utca közepén tyúkok, kakasok kapirgálnak, kecskék, bárányok társaságában, a házak előtti hamu van kiöntve kupacokba. — olyan sok salakja van a háztartási szénnek — jó az az utca töltésére. Sarkon a kutak vastag szalmával bevonva.

— Melyik a 23. szám?

— Ez a sarokház — feleli a kútnál egy asszony miközben a kannába vizet ereszt.

— Kít keres?

— Pappi Ferencé, — En vagyok.

Vödör is van nála. Segítünk hát bevinni a vizet üljünk le egy kicsit a konyhába s beszélgesünk el Alsóváros egyik új tanácsagjával.

— Mikor megválasztottak, éreztem, hogy fontos kötelesség vár rám, meg is mondtam, hogy szívügyemnek tekintem tanácsagszolgálatomat. Amit tudok megteszem becsületesen — mondta Pappi Ferencé és közben egy kis füzetet vett kezébe. — Mikor hazajöttem a jelöltgyűlésről, nem volt időm, éjszaka voltam, sietni kellett az üzembe. De más-

nap már szépen sorban mindent leírtam ebbe a füzetbe, hogy mivel bizott meg a lakosság, mit kell majd elintéznem.

Nézzük csak meg, mi van a füzetben. Kékbortású füzet, a címek tündával felírás: „Zenetörténet, Pappi Irén VIII/b.”.

A kislányó volt, de neki már nem kellett, most az anyjára s a 132-es kerület lakóinak kérései, javaslatai vannak benne. Mindjárt az első sorok: „Ártézi kutak kéri a Világos utca és a Paprika utca sarkára özv. Szélpál Imréné”. Alatta aláírás.

— Hol írták ezt alá?

— A tanácsnál, Tóth elvtárs.

— Mondta, ha csak lehet, a jövő évben lesz kút, beveszik a költségvetésbe. De van ott a következő lapon pecsét is. Ugy gondoltam, mindent feljegyeztek, amit javasolnak, vagy kérnek választóim és amikor az egyes osztályoknál elintézem a kérelmeket, alá is íratom, hogy igazoljam magam a lakosság előtt Engem megbízta, felőlős vagyok és bármikor számomra kérik tőlem mit tettem érdekében. Meg tudom mutatni, én dolgozom, eljártam ügyükben a tanácsnál, itt az igazolás róla. Persze, nem hagyom én majd annyiban, hogy átadtam a kérést és ezzel

el van intézve. Majd ellenőrzöm, hogy amit ígértek, elintézték-e már, mit tudnak tenni, vagy ha valamit nem lehet gyorsan megcsinálni, akkor mikor lesz belőle valami — és az eredményt közlöm a lakossággal.

Valóban már a negyedik lapnál tart a bejegyzéssel Pappi Ferencé. Van olyan javaslat, amit még nem tudott elintézni. Nem tudott beszélni Medgyesi elvtársal, a városghadalkodási osztályon, de ahogy mondja, majd a jövő héten délelőtölös lesz s akkor munka után mindjárt bemegy, megkeresi. De itt van például egy bejegyzés: „...Kérlek, hogy egy vasárnap legalább 6 óráig legyen nyitva. Pappi Frigyesné. Szegedi Kender dolgozója”. Ott a pecsét aláírás és Pappi Ferencé mindjárt hozzá is füzi, a kereskedelmi osztályon megígérték, elintézik, hogy tudjanak 4 óra után is vasárnap vásárolni a dolgozók.

Ujabb bejegyzés: „Népboltot kérnek a Vadkerttér és egy italboltot”.

— Ez is lesz — füzte megint hozzá Pappi Ferencé. — A jövő év első negyedében italboltot nyitnak, a második negyedévben meg népboltot.